

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
צו - ליל הסדר

לרדת לפרטי פרטים...

השיב לו הרב "ה'חפץ חיים" אומר ש"בהר ציון תהיה פליטה" ואני מאמין באמונה שלימה שרגלי הצר לא תדרוך בארצנו הקדושה, ומחובתנו בשעה גורלית זו להקים ישיבות!"

השיב האיש לרב מפוניבז' "שכנעת אותי. דווקא עכשיו יש לבנות ישיבה!" הוציא מארנקו את הכסף החסר לשליחת המברק ונתן לרב...

המשיך הרב מפוניבז' ואמר "אותו אדם אשר השלים לי את הכסף החסר וכתוצאה מכך נבנתה הישיבה, הוא הנפטר שלפנינו ויש לי הרבה הכרת הטוב כלפיו שהיה לו חלק בבניין הישיבה!"

הרי לנו שבעבור כמה פרוטות קרא לו הרב 'שותף בהקמת הישיבה' וכל בני הישיבה צריכים לחלוק לו כבוד אחרון.

יוצא שהאדם צריך להכיר טובה אפילו אם היא פעוטה ביותר, וצריך הוא לחשב בעיניו כאילו היא הטבה גדולה וחשובה.

יוצא שאין דבר קטן בהכרת הטוב, וכל הטבה שמקבל מזולתו צריך הוא להסתכל עליה בזכוכית מגדלת...

כמוכן שאסור לאדם לתת לרגש הכרת הטוב שלו להתיישן, שכן טבע האדם לשכוח לאחר תקופה קצרה טובות וחסדים שאחרים עשו עמו, ולהיפך דברים רעים האדם זוכר לאורך זמן... אך התורה הקדושה מלמדת אותנו לא לשכוח טובה וחסד שאחרים עשו עם האדם.

כמו כן במזמור "דיינו" אנו מדגישים על כל פרט "דיינו", ללמדנו שאין קץ לחסדי ה' יתברך ואין להסתפק בהודאה כוללת, ולכן צריכים אנו להרבות בסיפור יציאת מצרים.

כך כל ההגדה של פסח בנויה על הכרת הטוב כלפי ה' יתברך, ומפרטים את חסדיו לפרטי פרטים... להכיר שגבר עלינו חסדו.

יהי רצון שנזכה עוד השנה לבניין בית המקדש ולאכול מן הזבחים ומן הפסחים!

בהגדה של פסח אומרים "וכל המרבה לספר ביציאת מצרים, הרי זה משובח".

כותב הרב דוד דורון גולד שליט"א - [בספרו "שבחו גאולים"] כאשר נתבונן יותר נראה שהחובה לספר בנסי יציאת מצרים, היא לרדת ממש לפרטים הקטנים, זוהי אחת העבודות המיוחדות של ליל הסדר. ככל שנעמיק בחסדי הקב"ה נראה שאין לדבר סוף, ועד כמה שנשיג בקוצר ידיעתנו הרי טובתו של הקב"ה כפולה ומכופלת...

יוצא שחוף מכך שיש מצווה לספר ביציאת מצרים, הרי ממש חובה על האדם להכיר טובה לבורא עולם, להודות ולהלל על הטובות והחסדים אשר עשה עמנו מאז יציאת מצרים עד לימנו...

מכאן אנו לומדים כיצד צריך להכיר טובה לזולת, שיש לרדת לפרטי פרטים ממש ממה שהוא עצמו נהנה והרוויח מכך...

מסופר - על הרב מפוניבז' זצ"ל שפעם אחת נכנס אל הישיבה וביקש מכל הבחורים לצאת להלוויה של יהודי שנפטר בתל אביב. בשעת ההלוויה סיפר לבחורים שכאשר הוקמה הישיבה, נזקק הוא לשלוח מברק לידידו הנמצאים בדרום אפריקה כדי שיעזרו לו לממש את הנכסים אשר נמצאים שם ולשלוח את הכסף לארץ ישראל לצורך בניית הישיבה.

כאשר הגיע אל הדואר, התברר שאין לו מספיק כסף בכדי לשלוח את המברק... יצא הרב מפוניבז' אל בית הכנסת הגדול שברח' אלנבי להתפלל מנחה, תוך כדי הליכתו ראה אותו אחד האנשים ושאל אותו מדוע הוא נראה לא טוב?

סיפר לו הרב שרוצה לממש את הנכסים שברשותו הנמצאים בדרום אפריקה, ועכשיו התברר לו שחסר לו כמה פרוטות בשביל לשלוח את הדואר.

אותו האיש שאל את הרב "עכשיו לבנות ישיבה? הרי כולם מדברים על כך שהאויב הנאצי עומד לפלוש לארץ ישראל, וכל מי שיש כסף ברשותו מחפש דרך להבריחו מכאן. והנה הרב מחפש דרכים איך להביא לכאן את כספו בשביל לרכוש כאן גבעה!"

**שבת שלום ומבורך!
 וכסה כשר ושמח לכל בית ישראל!!!**

לרכישת הספר:
 "מתיקות ועריבות התורה"
 052-7151420

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111

"אור החיים" הקדוש על הפרשה

הוא מסיר מעליו את אותה טומאה חיצונית. הפסוק בא ואומר לנו שלמרות שעברו עליו שבעה ימים וכעת הוא טמא בגוף בלבד כפי שנאמר בפסוק "וטמאתו עליו", בכל אופן אם אכל מבשר זבח השלמים הוא חייב כרת. עצם זה שהאדם הוריד מעצמו את הטומאה הפנימית, אינו מוציא אותו מידי כרת הואיל ועדיין קיימת בו הטומאה הגופנית עד אשר יטבול... כאן אנו רואים כאשר האדם נטמא הרי שהוא מוקף חיידקים בלתי נראים גם בגופו וגם בנשמתו, זה שהוא אינו רואה זאת אינו סותר את זה שהם אכן קיימים--- ועוד אנו רואים כאן את מעלתם, קדושתם וטהרתם של עם ישראל...

"והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה" וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההיא מעמיה" [ז', כ']

כלומר, כאשר אדם אוכל מזבח השלמים כשהוא טמא, יש לו דין של כרת. שואל ה"אור החיים" הקדוש - היה לפסוק לכתוב 'והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' והוא טמא מדוע נאמר "וטמאתו עליו"?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - כאשר אדם נטמא הוא נטמא בשתי טומאות, האחת בנפשו והשנייה בגופו. כל שבעת ימי הטומאה, הרי הוא טמא גם בנפש וגם בגוף. לאחר שבעת הימים, הרי הוא טמא רק בגוף. ולאחר שטבל,

פניני האלשיך הקדוש מתוך הפרשה

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א.

עשרה לצד העיר, ועשרה לצד העיר וכן לארבע צדי העיר ואמרו ברצון ובכוונת נפשכם ענייני קטורת הסמים שהקב"ה נתן למשה, וענייני הקרבנות עימו, עשו כך שלש פעמים, עברו בכל העיר ארבע צדדים, ואמרו כ.כ. לאחר שגמרו אמר להם נלך לאלה שנוטים למות והפרישו ממכם אנשים שילכו לבתיהם ותאמרו (כך) וכאשר תסיימו תאמרו אלו הפסוקים ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש וגו' ויקח אהרן וגו' וכך עשו והתבטל מהם שמעו קול שאומר המתיקו למעלה "סתרא סתרא" הראשונה, שהיה צריך לעשות בהם הדין שדין השמים לא חל כאן שידעו לבטל אותו חלש ר' אחא ונרדם שמע שאומרים לו, כשם שעשית כך, עשה כך לך אמור להם שיחזרו בתשובה שחייבים הם לפני, קם והחזירם בתשובה שלימה וקיבלו עליהם שלא יתבטלו מהתורה לעולם והחליפו שם העיר וקראו לה עיר מחסיא, על שם שחס ה' עליהם.

האלשיך הקדוש לומד ממאמר הזר שלשה דברים 1. שהקטורת מועילה להרפות כח מלאך המשחית שלא יוכל לחבל כלל. אך אם הקב"ה בעצמו מעניש, לא יועיל קטורת בלי תשובה, ולכן עזר הקטורת מיד לעצור המגיפה, ואמרו לר' אחא מן השמים שמכיון שהם חייבים הם לפני ה', אמור להם שיחזרו בתשובה, שאילו לא כך לא יועיל. 2. שהקטורת עוזרת לא רק למי שלא ניגף עדיין, אלא אפי' לאלו שניגפו ונוטים למות. שלכן שלח ר' אחא את האנשים לבית החולים. 3. שקודם עוצרים המשחית מלהכות בעיר, ואח"כ הולכים לאלו שכבר חלו. שלכן קודם שלחם לארבע רוחות העיר, ואח"כ לחולים.

המשך דברי האלשיך הקדוש יובאו בגליון הבא איה'

בזהר הקדוש פרשת וירא מדרש הנעלם דף ק. מובא "אמר רבי כרספדאי מי שמזכיר בפיו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ענייני הקרבנות והמנחות ומכין בהם ברית כרותה על כך, שאותם המלאכים הממונים להזכיר עוונות האדם להרע לו, שאינם יכולים לעשות לו אלא רק טוב ומי מוכיח, אמר רבי פנחס פתח קרא דכתיב והנה החל הנגף בעם, וכתיב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה, וכתיב ותעצר המגפה. ופעם אחת הייתי הולך בדרך ופגשתי באליהו הנביא אמרתי לו יאמר אדוני דבר המועיל לבריות אמר לי ברית גזר הקב"ה שבשעה שעולים לפניו אותם המלאכים הממונים להזכיר עוונות האדם, בזמן שיזכירו בני אדם קורבנות שצויה משה, וישומו ליבם ורצונם בהם, שכל אותם המלאכים יזכירוהו לטוב ועוד אמר לו אליהו, שבשעה שיהיה מגיפה בבני אדם, ברית נגזר וכרח עובר על כל צבאות השמים, שאם יעלו בניו של ה' בארץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ויאמרו ברצון הנפש והלב, עניין קטורת הסמים שהיה לישראל, שיתבטל המגיפה מהם אמר רבי יצחק בא וראה מה כתיב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה, ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטורת, אמר לו אהרן למה? אמר כי יצא הקצף מלפני ה' מה כתיב וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם, וכתיב ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה, ולא יכל היה מלאך המות לשלוט, ונתבטל המגיפה רבי אחא הלך לכפר טרשא בא למלונו התלחשו עליו כל בני העיר אמרו אדם גדול הגיע לכאן, באו ואמרו לו, לא חס מר על האובדן אמר להם מהו אמרו לו שיש שבעה ימים דבר בעיר וכל יום מתחזק ולא נפסק, אמר להם נלך לביהכ"ס ונבקש רחמים מהקב"ה עד שהיו הולכים באו ואמרו להם שעוד מנו, עד נוטים למות, אמר להו רבי אחא אין הזמן כעת להתפלל, שהשעה דחוקה אבל תפרישו ממכם ארבעים אנשים מהכשרים ביותר עשר עשר לארבע חלקים ואני בתוכם עשרה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת הרב אברהם חיים ז"ל עדס
בן ה"ה משה ז"ל ומרת שרה ע"ה
הלך לעולמו ולא הותיר זש"ק, ד' בטבת תש"פ

בא להינצל נוקריאת המודעות בשבת. "ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

אליה
050-9094047
02-3750855

מספרת - אליה
050-9094047
בית וגן 42

אריאל אלומיניום
050.333.4331 | 02.6645.999

אטליז רוזנבוים
טלפון להזמנות:
02-6424564
02-6434698
רח' הפסגה 45

עמדות מחשב מונגות ושרותי משרד
02-3750855 | 02-3750855

פיסטוקס
רח' הפסגה 37

אברהם שרהבני
יועץ נישואין ומשפחה,
מאבחן התמכרויות.
058-7211235
aviclinc1@gmail.com

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלתר
אהרון
ומלכה ב"ר שלמה.
ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
רח' הרב שלמה אלקבץ 4
גבעת שאול.
רח' הרב עוזיאל 62 - בית וגן.
058-5777795

דני מעיין
דגים טריים וקפואים
כשר ועופות
ידקות קפואים
רחוב הפסגה 10 בית וגן 02-6439131

תפנית
רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813
כיום שלישי ורכיז - יום לוקי